

El nomenament de la nova Titular del Centre, M. Carme Molist i Subirachs, marca una nova etapa en la vida de Cintra.

En aquest primer número del nostre Informatiu d'aquest curs li donem la benvinguda i deixem que ella mateixa es presenti mitjançant aquesta entrevista.

Carme, després de donar-te la benvinguda a la nostra escola Cintra ens agradaria que ens expliquessis com vas rebre la petició de venir a ocupar el lloc de la Titularitat d'una obra tan estimada per molts.

El primer que haig d'agrair és la bona acollida que Cintra, professors, voluntaris, alumnes,... m'ha donat des del primer moment. Certament de seguida m'han fet sentir que estan contents, que sóc una d'ells, que podem caminar junts per tal d'anar portant a

terme cada dia i cada vegada millor aquest gran projecte. Puc dir-vos que aquest perfil d'adolescent, sempre, arreu on sigui, em roba el cor.

Mira, la proposta de venir a CINTRA no m'era del tot nova. En Joan Lluís, quan preveia la jubilació, ja me n'havia anat parlant en alguna de les moltes reunions de directors en què coincidíem aquí al districte. Amb en Joan Lluís ens coneixíem de molts anys, quan de jovenets anàvem amb les motxilles i un seguit d'adolescents i joves a les trobades d'Hora-3, moviment cristià de joves que tant bé va fer a molts adolescents i joves de casa nostra.

També pel desembre 2009, uns mesos després de la seva mort, quan vaig venir de vacances des de terres africanes, se'm va dir que no trobaven ningú i que havia corregut el meu nom. Jo ho vaig descartar ja que marxava novament a l'Àfrica. En tornar a mig estiu i proposar-se'm formalment, haig de dir que es van desvetllar una forta barreja de sentiments. Tot i la llarga experiència de direcció i molts anys a l'escola Vedruna del Raval, per tant terreny conegut, ocupar el lloc d'una persona carismàtica com en Joan Lluís podia ser una tasca gens fàcil, ja que Cintra era la "seva criatura estimada". I d'altra banda, acceptar això suposava renunciar, com tota opció o resposta, a d'altres coses que han anat teixint l'ordit de la meua vida i estan molt arrelades en el meu cor.

Però crec profundament que el projecte val la pena, que val la pena treballar amb mestres i voluntaris motivats, vocacionats, competents, com hi ha a Cintra, i estic convençuda que són necessàries unes quantes Cintres per atendre com cal a tants nois i noies que ho necessiten i s'ho mereixen de veritat.

Quines tasques havies portat a terme últimament i abans de venir a Cintra?

Uauuu! A casa no es prenia cafè perquè la meua mare deia que les dones de casa nostra portàvem la cafeïna incorporada; som dones d'acció. Doncs bé la meua història professional i vocacional és llarga- ja tinc uns quants anys de vida i d'experiència especialment des dels camps educatiu i pastoral. No us en faré la llista, no patiu. Dels 26 anys de direcció de centres, 18 els he passat al Raval, amb uns mestres implicats fortament en un projecte engrescador: demostrar, per mitjà de molta dedicació, convenciment, una bona organització i molta generositat i creativitat, que una educació intercultural de qualitat és possible; que el món de tots i per a tots, somiat per Déu, és, i ha de ser arreu, una realitat. I pel maig 2008 se'm va demanar com veuria l'anar un parell d'anys a coordinar i impulsar projectes educatius a dos camps de refugiats a Rwanda on tants congoleesos del Nord Kivu malviuen des de fa ja uns anys degut als greus conflictes que es donen en aquesta zona dels Grans Llacs.

El viscut enmig d'ells, tanta tendresa rebuda i donada, han marcat especialment el meu cor. Hi ha tants rostres que estimo i enyoro!. Els últims 6 mesos els he passat a l'interior del Congo, donant formació a mestres que arriben a l'escola amb gana i tenen un sou mensual (quan els arriba) de 20 euros; i a les tardes ensenyant anglès als nois i noies de Secundària superior i en acabar amb ells, visitant les mares, tantes, que han recorregut quilòmetres a peu, per venir, sense tenir res, a parir a l'hospital de la missió on encara l'índex de mortalitat infantil és tan alt. M'ha tocat molt fort, i produït molta rebel·lió i ràbia, veure les condicions infrahumanes, injustes de milions de persones de gran qualitat humana, en aquestes regions de l'Àfrica, oblidades de tothom, i absolutament espoliades de les seves riqueses naturals per tants països i governants corruptes, països i governs amb el cor de pedra incapaç de commoure's davant la misèria extrema en què viuen els habitants d'aquells poblats.

Fins la tornada, aquest estiu 2010, aquesta ha estat la meva trajectòria, un acostament constant als més pobres, vivències profundes que com ja he dit marquen profundament i restaran sempre gravades en mi. Desitjant que aquells rostres, aquelles actituds i tants valors dels de veritat que m'han transmès, segueixin fonamentant tota la meua vida, tot el que faci i em toqui viure.

Em cal agrair sincerament la bona acollida que he rebut dels mestres, voluntaris, alumnes, de tot el personal. M'he sentit molt ben rebuda i això m'ha ajudat, m'ajuda, en el meu propi aterratge i procés d'adaptació a Cintra

Parla'ns una mica de les teves primeres impressions en arribar a Cintra

La primera impressió va ser quan a l'agost vaig venir tot passejant per veure on era la nova escola. Haig de dir que em va caure l'ànima als peus, sensació augmentada per la forta calor d'aquell dia, la brutícia extrema que hi havia a l'entorn de l'escola en aquell moment, amb matalassos al carrer, i aquelles finestres amb barrots... Demanava que algú me l'ensenyés per dins ja que estava ben segura que un cop dins m'adonaria que era un entorn digne, agradable, on s'hi estava bé; m'adonaria que era una escola on mestres, nois i noies podíem seguir portant a terme el projecte engrescador de Cintra.

I ara els primers moments a Cintra. Em cal agrair sincerament la bona acollida que he rebut dels mestres, voluntaris, alumnes, de tot el personal. M'he sentit molt ben rebuda i això m'ha ajudat, m'ajuda, en el meu propi aterratge i procés d'adaptació a Cintra, procés encara en camí. Amb un bon equip com el de Cintra, amb tants voluntaris que complementen i fan possible la complexa tasca que entre tots portem a terme, ben segur que tot tirarà endavant amb força. M'ha fet molt bé veure la rebuda afectuosa que s'ha fet a cada alumne, a cada família, als exalumnes que sovint vénen a l'escola i que recorden amb afecte el temps passat aquí. Tot em fa adonar com en fa de bé una escola com Cintra, on aquests adolescents capten com se'ls estima, com se'ls ajuda, encara que sovint se n'adonen encara més del que ha significat Cintra per a ells quan han començat a emprendre altres camins.

Quines són les fites que et proposes, amb tota la comunitat educativa de Cintra, per aquest any?

De fites n'hi ha ben segur moltes. Unes més fàcils d'explicitar que d'altres. L'entusiasme pel món educatiu el sento molt viu. Aquests nois i noies s'ho mereixen tot. Ben cert que la primera fita és la d'escoltar, donar suport, ser companya de camí de tot el personal que és a Cintra: mestres, talleristes, voluntaris, alumnes,... per tal que junts, acompanyant-nos ens engresquem cada dia amb il·lusió nova, i junts ens marquem fites de millora en tots els àmbits que calgui. També per a mi és un objectiu molt important el guanyar-me l'afecte i la confiança de tots, i especialment de cadascun dels alumnes que són els qui en definitiva donen tot el sentit al nostre ser aquí.

Com a professionals, les fites van en la línia de la reflexió entorn de la nostra tasca educativa, els procediments i estratègies utilitzades, la manera de resoldre els conflictes, el crear recursos concrets per motivar els alumnes a aprendre i pujar el seu nivell d'aprenentatge, la formació constant i actualitzada dels professors... Aquesta reflexió necessària ha de ser una constant que ben segur, quan es fa així, i es fa, dona els seus fruits. La implicació en petits projectes d'innovació, de millora, d'atenció cada vegada més individualitzada a cada alumne per tal que a tots nivells posi en joc totes les seves potencialitats, són aspectes que ben segur sé que ja es fan, però que ens cal mantenir vius, actualitzats i anar donant nous petits passos, aprenent molt els uns dels altres.

Bé, que ja m'enrotllo massa. Junts ens ajudarem a mantenir viva aquesta il·lusió i el convenciment per la gran tasca que tenim a les mans. Compto amb tots vosaltres!

Els nous alumnes de 1er. d'ESO

Inicien la seva nova etapa a l' escola Cintra. Són els nous alumnes de primer de la ESO. Benvinguts al nostre, i ara vostre, Projecte educatiu!

Aquest any hem estrenat el nou pati al solar del costat. Ha estat una gran notícia, perquè és molt diferent haver de traslladar-se cada vegada a un pati llogat, a tenir-lo a la mateixa escola. Els alumnes poden gaudir d'una pista de bàsquet.

La festa de la castanyada ha tingut aquest any un escenari més adient i una participació molt bona. Els alumnes han llegit uns poemes entorn dels orígens de la festa, els voluntaris han preparat la manduca i després tothom ha gaudit amb els partidets de bàsquet: 3er. contra 4art. i 1er. contra 2on.

La cuina és una de les activitats dels tallers que més engresca als alumnes de 4rt de l'ESO.

Un aniversari per a recordar

Quan ja fa un any que ens va deixar el nostre estimat **Joan Lluís Casanovas**, tot el professorat de Cintra i els voluntaris van pensar en un homenatge amb motiu del primer aniversari

de la seva mort, en accident de muntanya.

Ja aquest estiu, el mateix dia que feia l'any, va pujar un grup d'amics i voluntaris a posar una creu amb el seu nom al Coll de Mariola on en Joan Lluís va perdre la vida. Però va ser ara, aquest mes d'octubre, quan tot el claustre de professors va voler fer-li aquest homenatge.

El dia 16 d'aquest mes, 11 persones -10 professors i una voluntària- vam pujar novament al Coll de Mariola. El temps ens va acompanyar, ben segur que en Joan Lluís ens ho va preparar. Cal destacar l'encertat d'aquest espai de bona convivència entre nosaltres, la bellesa de la natura a la tardor i el moment emotiu en arribar al Coll, tot recordant en Joan Lluís.

Un cop a dalt, i abans de posar la placa, en uns moments de silenci, de pregària, hi vam fer presents tots els que haurien volgut pujar-hi i tots aquells que estimaven en Joan Lluís i a qui ell estimava.

El reportatge gràfic dirà més d'aquest esdeveniment.

PÀGINA WEB: Us recomanem que navegueu per la pàgina web de Cintra:
<http://www.escolacintra.com>

Trobareu el qué fem, les activitats, el calendari, qui som, voluntariat, els tallers, com ajudar...

BEQUES ANUALS PER ALUMNE

Menjador: 1.000 €. - Llibres i Material Escolar: 300 €. - Activitats esportives: 350 €. - Excursions culturals i lúdiques: 100 €. - Taller de perruqueria: 1.100 €. - Taller de reparació de bicicletes: 400 €. - Taller de mecànica de motos: 500 €. - Taller de lampisteria i construcció: 350 €. - Taller de fusteria: 350 €. - Taller d'electricitat: 350 €. - Taller de ceràmica: 350 €. - Taller d'hoteleria i cuina: 400 €. - Taller de multimèdia i informàtica: 300 €.

Número de compte: 0049/4708/13/2910076268

La nostra adreça: carrer Riereta, 21 - (08001) Barcelona. - T. 934426654

CAIXA CATALUNYA
OBRA SOCIAL

